

אורות השבת

987

**בטאון הרבנות והמוסצת הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"**

מנהל מערכת
אברהם טרייקי

גלוון
יאש השנה

דבר רב העיר שליט"א

פרשת השבוע
נצחנים

עורך
הרב עוזיאל אדרי

(ואהשנהטז,ב): **'אמורבייצק...למה תוקעינו מוריינק מהן יושבין ווותקען עומדן, כדי לעצב השטן.'** ובאיור הדברים יעווין בתוס' שם דיא (דיא) יירושלמי, דהואיל וודע השטן דמייתנו נקבעה ביום הנגולה בו יתקע לחירותנו בכתיב 'בילע המות לנצח' (ישעה כה, ח) וכתיב 'ישעה כז, גז' החיה יתקע בשופר גדול, איזי כמשמעותו קול השופר פעם ראשונה הוא בהולך לשומו קול השופר בשנית יודע הוא שהגע זמנו להסתלק מן העולם, וזה אין לו פנאי לקטוג על ישראל, וזה ערבות השטן האמור בכאן, עכתי' ז'. רוח אחרת עמו בזה, ופי זה'ל: **'שלא ישטין כישמעו ישראל מחבין'** מסתמן דבירויו, עכ'ל. וכען הוא מבואר ברבינו חנאנא (שם), יעין עליון. וולה, ערבות השטן אינו עני לעצם שמיית קולות השופר, אלא הוא מושם נזנות שישראל נוהגים במצבה זו, והיינו שתוקען ומוריינק פעמיים - מישוב פפאים חיביים לעשותן כן אלא פעם אחת בלבד, ובזה מסתמן דברי שאין יכול לקטרוג עליהם. ובר מן דין למדנו מדברי רש'וי' ו/or' הללו, גדר בעבות המצוות, והוא שאדס מוסף במצבה יותר ממאה מהו מחויב בה.

צורך ביאור לדבריהם, שכן מה ענין בחיביות המצוות – עם ערבוב השთן, מוצואה אחת שוב אי אפשר לקטרג על שאר מעלייו. והקרוב אליו בזה, ייליה במעשה המציאות, אותן מובחן הוא שאינו מקיים מצוות מפני "ם" לקבל שכרן – כעכבר העושה לפניו רבונו, אלא מתוך התה' הוא מקיים את כל מה שהוא פניו אביו. והרי טבע האב שמורחס על בנו וגם פורע את חובותיו.

ובבבון ורשות רשות נספחן, וזהם. שבאב אמרינו להאי מילatta, מותן התפילה שאנו נהוגים לומר מיד לאחר משפטם – הויו הרות עולם יעדמי במשפט כל יצורי עולם אם לבנים אס לבנים – אס לבנים – רחמיין כרכוס אב על בניים, ואס בעבדים – עניינו לך תלויות תופילה לאור משפטינו קדוש. והנה אין מבואר בגוף תפילה זו, מהו בובו זיכה האדם למסלול 'הבן' שהוא מידת הרוחמים – רחמיינו כרכום או למסלול 'העבד' הנשפטים עפ"י מעשיהם – עניינו לך תלויות עד צדיא לאור משפטינו. ברם לפि המבואר אני שפיר, שכן תפילה זו נאמרת בעות הלו – בהם אנו מגלים דעתנו שהנו מקיימים את מצוות הש"י כתבן ? אביו, וככפי.

ו' מצאתי כתוב בשם בעל החפלהה, אשר הוסיף לכך ביאור זה עפ"י מאמר יומאי פו, ב) דעל ידי תשובה מיראה הנפקין לו הזרונות לשגנות, אך על ידי חברה הנפקין לו זדוניות לזכויות. והואיל וথיבוב המצוות מגלה על עבודה עונשותיהם, שכן אם יוציאנו מיד ותהרכו כולם לזכויות, ולכן הוא מעדר את תיקת. לפניו הבטחה נטשה עד מWOOD אליבא דרש"י ו/or, שכן :

ז' ובлад שיתהותבי אינו מקובל טענונו כמותואר בתוס', אלא שהוא עצמוני

על גורם אחד – שבעת רוחות האבות והאבות. עלי הגר"א קוטלר זצ"ל (משנת אהרון) אשר ביאר דברי רשי"ו ור' הלוי עופפי המבורג בעקבות דבריהם י"ז אמרו מלacky השור לפנוי הקב"ה, ובשיעור חד בדורים י"ז אשר לא ישוא נאים ולא יכח שוחר, והלא אתה נשוא פנים (במדבר ו, כו) ישא הי פניו אליך". אמר להם וכי לא איש פנים לישראל בסתורה (דברים ח, י) זאכלת ושבעת וברכת את האלקין, והם מודקדים יית (לרי"מ) ועד בכיתה (לרביה יהודה). הנה כי מפורש מכאן, דהמהדר במצוות מה מה שחיינו הקב"ה, זוכה בזה שהקב"ה נשוא לו פנים בדין – ואני

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

“אשרי העם יודיע תרואה באור פניך יהלכו”, מבאר ה- “הבן לאשרי” יודיעו מלשון “חיבור” שנאמר “ואדם יידע את חוה”, בתקיעת שופר של ראש השנה צרך להזכיר את ה- “תרואה” מלשון “שער” שנאמר ‘טרוע’ בשבט ברזל, לחבר את השבר מהעוונות לתקווה וביטחון “באור פניך יהלכו”, שادرבא הזדונות עוד יהפכו לזכויות. איתא בתלמוד ירושלמי שהשפט ביהל מהמושפר של ראש השנה, שמא זה השופר הגadol שופר של מישיח, ומוטבלבל ואינו מקטרג על ישראל. צרך להזכיר והלא כבר שנים רבות החטן שומע, ונוכח כי זה לא היה שופרו של מישיח, ומדוע הוא נבהל מחדש. מבואר רבינו משה חייאל אפסטין זעירא השופר בראש השנה מעורר את הנקודה הפנימית, ולכן השפט נתפרק איימה מי יודיע, אולי הפעם יעשה יהודים תשובה אמתיתית ומשיח אכן יבוא לפועל.

הנְּכָר וְהַלְּבָדָן וְהַמְּגַדֵּל

רבי עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
ויק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באර שבע

לוח זמנים שבועי

זמן הדלקת הנרות

18:19	כִּנְסֵת הַשְׁבָתָה:
19:08	יצִיאת הַשְׁבָתָה:
19:51	רַבּוֹתָם:
18:16	כִּנְסֵת רָאשׁ הַשָּׁנָה א':
18:15	כִּנְסֵת רָאשׁ הַשָּׁנָה ב':
19:04	יצִיאת רָאשׁ הַשָּׁנָה:
19:47	רַבּוֹתָם:

אורות הקשרות

ובזה יairo דברי הרמב"ם (הלוות ללב פ"ח הלכה טו): 'השמה שישמה אדם בעשיית המוצאה ובאהבת האל שציווה בהן – עברודה גודלה היא, וכל המועע עצמו משמחה זו ראי להיפרע ממנה, שנאמר תחת אשר לא עבדת את הא' אלוהיך בשמחה ובטוב לבך' (דברים כה, מו), עיי". ואmens מקור דבריו מגמי' שבת ל, בפסחים קיז, א): 'ושבחתני אני את השמחה וקהלת, טה, זו שמחה של מצוה. ולשמחה מזו עשרה קהלה ב, ב), זו שמחה שאינה של מצוה. למדך שאין שכינה שורה לא מותוק עצבות... אלא מותוק דבר שמחה של מצוה, שנאמר עתה קחו לי מנגן והיה כגן המגן ותהי עלייך זיד ה' (מלכים ב, טו). אמר רב יהודה וכן לדבר הילכה, עיי". מכל מקום של תחמה, וכי מי שעיבד את זה' ושמיר כל מצוותיו אלא שלא עשאים מותך שמחה, יהא דיננו בכל תחומות והקלות המפורשים (שם) בפראשה! ובויתר יפלא بما שמכוחה שבתוכו, ולאחר מכן הוא מתואמץ בקיום מצוות הדרורה לפי כורחו, אלא שמתוך יסורי אין מקימים בשמחה, היילה על הדעת שהוא בכלל 'המנע עצמו' משמחה אשר ראוי להפער ממנה בכל העונשים הללו. ואת"ל שאכן הדין – כמפורט בתרורה, אי' מדוע נקט בה הרמב"ם לשון יראי להיפרע ממנה ולא נקט לשונה גודלה היא.

אך לאחר המבוא שפיר ייל' שלא נאמרו כל העונשים הללו בעבר חסרון השמחה שבשיות המצאות אלא בעיקר מפני העבירות שבין, ואולם אם היה מקיים מצאות בשםיה, אז היה בכוחם להגן בעוז ולפוטרו מן הדין מכל העבירות שבינו, יע' כי חיבור המצאות סתום פיוות המשטיניס והמקטריגים עליו בשמיים, וככפי. וכן שפיר דיק'r הרמב"ם בלשונו ונקט ראוי להיפרע ממנה, רוצה לומר שאם אין בידו קיום מצאות בשמחה או ראי להיפרע ממנה, דחא מيريumi מצד העבירות שבינו לכל העונשים האלה, ודוק"ק.

ובשכ'আত, בין שתי הבטחות מופלאות מדברי הגאון החיד"א זצ"ל. הנה אינה בימי' שבת קיח, ב', כל המשמר את השבת ההלכתו אפילו עד שבת מחוללו – אל תפרק מחוללו אלא מחללו. וכתיב החיד"א (עבודת החיד) בשם גורי הארץ"ל, שם המגע את השבת מותך שמחה דהינו שטורח בהכנות השבת בשמחה וכו', הרי זה נמחלין לו כל עוננותיו, עיי". ועוד כתיב החיד"א (שם אות כד): 'צריך לומר שירთ הים בשמחה רבה ובונימה וכו', והוא סגולה לכפרת עוננותיו כבודע, עכ'ל. ומוקד דבריו הוא מדברי הזזה"ק (מווא במשנה ברורה או"ח סימן נא ס"ק ז), דעת ידי אמרית שירת הים בשמחה או אמרית שירת הים בענימה – לכפרת עוננות. ברם לאור המבוא באורך מואמר זה אודות סגולת כפרת העוננות שיש בחיבוב המצאות, יובן היטב, והבן.

ישמע חכם וויסף לך להתחזק בחיבור המצאות, ובזה יבטל מעלייך כל המשטיניס והמקטריגים ביום הדין הגדול והנורא!

מכתבם לאחים לאחים

הר' יהודה דר'ע
הר' הראשי וראב"ד באר-שבע

רשות המקרקעין והבניה
מחלקה ה�建

דרושים משבחי קשרות

לעבודה מיידית
בעלי נסיוון למשרה מלאה/לחצי משרה
לפרטים יש לפנות
למחלקת הקשרות 08-6204026
או במייל:
y0527681143@gmail.com
או למנהל מחלקת הקשרות
הר' יעקב אטלן 054-9210545

לקים בנו חכמי ישראל
הציבור מתקבש להעתיר בתפילה עבר
הר'ג' יוסף דהאן שליט"א בנו רחל
בתוך שאר חוליו עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאס את תפילותינו.

בית דין צדק לענייני ממונות
שע' הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
לפרטים: הר' אלעזר ביטון שליט"א
נייד: 052-7670510

אורות הפרשה

תקיעת שופר בעבודת ה'

אומר הרבי תקיעת שופר בראש השנה יכול לשנות את האדם מהקצה אל הקצה וסגולות השופר בראש השנה לחישת את האדם להיפך לטוב, בחודש אלול תוקעים בכל יום שירה קולות, כדי לעורר את עשרות כוחות הנפש. באש השה תוקעים מאה קולות, כדי לעורר כל כוח כפי שהוא מורכב משאר חוכות, עשר פעמים עשר.

תש"ת

אומר הרבי 'תקיעה' על האדם לתקוע את עצמו בחזקה בעבודת ה'. 'שבריהם' לעלי להיות עם לב נשרב, על ידי שיתחרט על עוננותיו. 'תרועה' מלשון 'шибירה' שנאמר יתרום בשפט ברול', לעלי לשבור את 'בולי העז' הגודלים, שזה עניין העברת הרוע הנש שבתוכו, ולאחר מכן את 'חתיוכות הקטנות', שזה ביטול גם הרוע הדק שבו, שזה דבר שקשה יותר.

צעקת דין התועה

אומר הבעל שם טוב הקדוש זע"א בתקיעת שופר כל ישראל צוקים עמוק נקודת הלב אבא, אבא' ושופכים את ליבם בבקשת רחמים ובבים. ממש בן תשעה ביה, בין חיות פרא, וצוק אבא, אבא, הילני.

קול מעורר רחמים

כתב בעל התניא זע"א הכבש מושרש במידת הרחמים שלמעלה, ויעיד על כך קולו המעורר רחמים וחמלת. לכן תוקעים בשופר של איל, כדי לעורר ולהמשיך את יג' מידות הרחמים.

תרעה אהבה אחותה ורעות

'עללה אלוקים בתרועה', מבאר החוזה מלובלין זע"א 'תרועה' מלשון אהבה אחותה ורעות, תקיעות השופר מביאות אהבה ואחותה, שלום ורעות בעם ישראל.

הדין מפעלה מיתוק הדין

'עללה אלוקים בתרועה', מבאר רבי אברם מצ'כוב זע"א 'אלוקים' הוא מידת הדין, 'תרועה' מלשון אהבה אחותה ורעות, כישיראל הם באחבה ורעות, מפעלה מזות הדין מועליהם, ועשה מיתוק הדין מזות כחיה וחימה טוביה לשנה טוביה ומותוקה.

כחזק ובענוה

כתב היישולחן ערוץ' (ס"י תקפ), שופר של ראש השנה מצוותו בשל איל וכפוף' מבאר הח"ס לאברהם' שופר מלשון 'שפּוּר' משיכס', רמז לקיום המצוות בהידור. אייל' מלשון 'חִזּוֹק'. המצוות צרכות להישות בחזק ובתוקף הנכוון. ועם זה 'כפוף' להיות בהכנה ובענוה.

תקעה בעקבות אשתק

איתא במסכת ראש השנה (טו, א), 'תיקעו לפני השופר של איל, כדי שזוכור לכם עקידות יצחק'. מבאר הרבי היינץ בעת העמידה פרחה נשמותו של איל יזכה ע"ה, והקב"ה החזירה לו בטל של תחיה. אף בתקיעת שופר, שהיא תשובה עמוק הלב, ממשיכים טל אורות, בשפע רב ליל השנה. זאת ועוד, עבודת היום היא במסירות ונינתה כל עצמותו של האדם, בדוגמת העקידה.

עבודת ה' בערב ראש השנה

אומר הרבי הרוש'ב זע"א בערב ראש השנה צרכים לומר כל היום תהילים ולחזור בתשובה על הדברים ללא טובים שעשו בשנה הולפת, כך שלקראת תפילת ערבית כבר היו נקיים מכל הרגלים ללא טובים של השנה שערכה.

ראש השנה הזמן יקר מאד

אומר הרבי הוזר לזכור את הזמן בראש השנה בורות, והסביר בותה הוא כי שם שרחרנו לזכור את הזמן בראש השנה כבודם, וממנו נשחת החיות לכל איבר בפרט, כך ראש השנה כולל בתוכו את כל האביבים, וממנו נשחת החיות של כל השנה, ואחר כך החיות מתחלקת בפרטות ובגילוי לימים פרטיים.

ליך מטהושרט

אומר היהודי הקדוש משיחסא זע"א 'שפּוּר' ראשי תיבות 'שפּוּר פּוֹרָה ר'יאש וילענה', אפיו יהודי שטומאה יכול להתרום ולהתעלות על ידי בסיטרא אחרא ושקו מ"ט שער חומנא ליצלן במקומו, ולעצת מהותמא ולהיכנס בשעריו הקדושה. תקיעות שופר, ולעצת מהותמא ולהיכנס בשעריו הקדושה.

לבקוע שער טמיים

איתא במסכת רשות השנה (כט, א), 'תקיעת שופר חוכמה ואין מלאכה'. מבאר רב' בונס פרושים זע"א תקיעת שופר בראש השנה היא "חוכמה גודלה" עד למאד, בתקיעת שופר לא "טלאכת" התקיעת היא העיקר, אלא החוכמה בקבוע שער טמיים על ידי שופתחים את הלבבות ולעורר את השומעים לתשובה.

לבקע רחמים על הנשמה

מכאר הרבי היינץ ז' בראש השנה צרכים לבקש רחמים על קבלת על מלכות שמיים, שתtabta בילוי בלבד. צרכים לבקש רחמים על השמה, כי הלוא עצם הנשמה רוצה לשעות רצון קונה, אלא שהארת הנשמה מסרבת לקבל על מלכות שמיים, עשיית התורה והמצוות בפועל בחיי היום יום, لكن צרכים לבקש רחמים שעצם הנשמה שזה כוח עלון גדול ונורא, יתגלה בכל הכוחות הנפש.

אורות ההלכה

**תשובה הלכתית משולחנו
של מורי המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרשי שליט"א**

מהלכות יום הכיפורים

ש - עד כמה צריך להרבות באכילה ושתייה בערב יום הכהפורים?

ת - מצווה להרבות באכילה ושתייה בערב יום הכהפורים כל אדם לפי כוחו, ושתדל לאכול כשיעור אכילת שיעי ימים. ומוצאה לאכול דגים בסעודת שחרית, וכן טוב לטבל את פרוסת "המוחיא" במלח ולאחר כך בדבש כמו בסעודות ראש השנה.

ש - מי שטבל במקוה בערב ראש השנה האם צריך לחזור ולטבול בערב יום הכהפורים?

ת - המנהג לטבול בערב יום הכהפורים, גם למי שטבל קודם לו. וכיום קשה עליו הטבילה במקום, יערה על עצמו תשעה קבין מים בבית אחת (12.5 ליטר).

ש - יש גהיגים שהחzon מכריין לפני תפילה ערבית של כיפור, רשות תמלול זה אלה וככל הקהלה עונה אחוריו "מלחנו", האם ניתן להסתפק במחילה זו או שצרכי לפיסת את חבורו?

ת - אין יום הכהפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחברו עד שיפיסו. ואם הזיקן, צריך גם לשלם לו דמי זקו. ויש אמרים שעבירות שבין אדם לחברו מעכבים גם עבירות שבין אדם למקום. לפיכך המנהג החשוב ביותר של ערב יום הכהפורים הוא להרבות בקבשת מהילה ולסילוח מכל מי שנפגע עליו. וכל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעו.

ש - האם צריכים מודליקות נרות בערב יום הכהפורים?

ת - מנהג טוב ונכון הנגו בהרבה הילתו, לשלם כל אחד מה שנדב או נדר לבית הכנסת ומוסדות צדקה וחסד. ויש בוה סגולה גדולה לקבול תפילה, כתוב: "זוכה לאלוקים תודה ושלם לעליון נדריך וקראי ביום צרה אחילץ ותכבדני".

ש - האם נשים מודליקות נרות בערב יום הכהפורים, והאם ירככו בהדלקה גם ברכבת "שחחינו".

ת - כבר פשט המנהג בהרבה הילתו שנשים מודליקות נרות בערב יום הכהפורים וمبرכות בשם מלכوت "להדליק נר של יום הכהפורים". ולגבי ברכת "שחחינו", הוואיל ונשות הספרדים מברכת קדום להדלקה לא ירככו "שחחינו" אלא יצאו ידי חובה בברכת שחחינו שאומרים בבית הכנסת בתפילה: "כל נדרי", שכן אחר ברכת שחחינו חלה עליה קדושות יום הכהפורים ושוב לא תוכל להדלק את הנר. ועל כל פנים אם רוגזה לברך שחחינו, תברך אחר הדלקה, ואחר כן אסורה באכילה ושתייה וכל דבר האסור ביום הכהפורים.

ש - אלו דברים אסורים ביום הכהפורים?

ת - יום הכהפורים אסור בכל מלאכה האסורה בשבת, וכן חיבוקים בו בחמשה עינויים: אכילה ושתייה, סיכה, רחיצה, נילת הסנדול ותשמש המיטה.

ש - מי חייב בתענית יום הכהפורים?

ת - הכל חייבים בתענית יום הכהפורים, אפילו מעוברות ומוניקות וולדות (אחר שבעה ימים) ולהלה שאין בו סכנה. אף על פי שהיא יש בו סכנה, המצוה עליו לאכול לפחות בימי כיפורים כדי צרכו. ועל כל פנים הגדרת חולה שיש בו סכנה וכמונות האכילה ושתייה הנדרשת ליל, תעשה אך ורק על ידי רופא מומחה ומהורה הוראה מובהק, ועל פיהם ייחדיו יקום דבר.

ש - האם يولדת תוך שבעה ימים צריכה להתענות ביום הכהפורים?

ת - يولדת תוך שלושה ימים צריכה להתענות ביום הכהפורים (מעת לעת) מנקלים או אם אינה מבקשת זאת או שההוראה אומר שאינה צריכה לאכול. ולאחר שלושה ימים, אין מנקלים אותה אלא על פי ציווי הרופא. ואם אינה יודעת מהו רצונה ואין חוות דעת רופאית, מנקlein אותה מספק. אולם לאחר שבעה ימים, דינה חוללה שאין בו סכנה אשר צריך להתענות. ועל כל פנים ראוי להיוועץ בכל העם ורופא מוסמך ומהורה הוראה מובהק.

ש - האם חייבים בתענית יום הכהפורים?

ת - קתנים פחות מגיל תשע שנים, אין להם להתענות אפילו תענית שבעה, ויש למוחות בידם. ומגיל תשע ועד גיל עשר, טוב להנקם בתענית שבעה בלבד. ומילא אחד שעשרה עד שיגדיילו, מצוה להנקם מדברי טופרים להשלים את התענית עם הציור לפני כוחם. ומהשגדילו דהינו כשמלאו שלוש עשרה שנה לזכר ושתיים עשרה שנה לנתקה, הרי הם חייבים בתענית יום הכהפורים דבר תורה כמו הנadolim לכל דבר.

ט' אודר ומי ושות חמץ ווסוף לו

ברכת שנה טובה ומתקה, שנת שbagosh והצלחה
נסגר קמיה האי גברא רבנן הדגול והנערץ מקים עולה של תורה
בעירתו הק' בא-שבע מזכה הרכשים ומוסרץ תורה לעדרם,
מכבר חומות דתת בעיר ומקבץ מערכת כשרות המפוארת
פה מפיק מרגליות מאן מלכי רבנן אשר מלכון
מלךת התורה פורה על כל רחבי העיר
כבי מורהנו ורבינו המרא דאתרא

הגאון רבי יהודא דדרשי שליט"א
הרב הראשי ר' ראב"ד בא-שבע
ולנותינו יתנו רוזפת צדקה וחסד
אשר עומדת לימיין כבוד רבנן הגדול שליט"א

הרבות הדגולת מרת מדרים דדרשי תה"

'ה' רצון שיזכה לשנה טובה ומוכרכת
ושיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה
ושכבי מ'יר המרא דאתרא שליט"א
יזכה להגשים את שאיפות הטהורה
להרים את קרן התורה בעירינו הק' בא-שבע

להגדיל תורה ולהצדידיה
ככמ"ג, ש"ג, ט"ג, ז"ג, ו"ג, י"ג

שלמה אוחזין
OURCELLI

ירושע דMRI
עובד המועצה הדתית
מזכיר השכונות והקהילות

קופת חולים לאומית בשילוב הקופה העירונית

ימים לפי שיעור ליום הכהפורים

לכל המעווניין ניתן להזמין שקיות מים
לפי שיעור פחות ממה מלאו לוגמיו
עבדו חולים המותרים בשתייה לפי השיעורים
לפני השימוש נא להתייעץ במורה הוראה.
**ניתן להתקשרות למועד הקופה העירונית
טל' 6551655-08, שלוחה 3.**
חלוקת התבצע במסדות קרן מש"י,
ברוח' בניין מינץ ובברחה' חשיין בו, ו' החדש
**במקורה הידום ניתן להתקשרות
לרב אברהם טרייקי: 054-4586152**

הרבות והמעוצה הדתית בא-שבע

הרידנו חוזרים ומבקשים בכל לשון של בקשה
מהציבור הימיר והחשוב
**אנא!!! לנוהג בבודד בכיתבי הקודש
ולא לזרוק "גניזה" בכל מקום וכן אין להניח בגניזה,
בקבוקים שיידי מאכל מסעודה שלישית וכו'
או עיתונים שעיקודם דברי חול ואין בהם קדשה
ולכן אין להניח גניזה
בבתי העלמינו ולא במקומות
ובן לא ליד מושדי המועצה הדתית
יש להניח "גניזה" במקומות הבאים
1. במקומות שיש מתן המועד לגניזה.
2. בבתי הכנסת.**

גבאי בית הכנסת אשר מעוניינים שיפנו להם את הגניזה
ניתן לקבל שורות זה בהתאם מראש

עם מר יוסי דעתשטי: 054-4348746

**שקי גניזה ניתן לקבל
במושדי המועצה הדתית**

בברכת התורה
ירושע (שוקי) דMRI
ממונה המועצה הדתית

בית דין של מעלה

דמותה השטרתית באולם הישיבה,
רק בכיוון החנוך של הבוחר נשמע.

הברוי ניסו לשחרור את אשר אירע: זה עתה ישבו סביב השולחן, באויריה הנעימה של חונכה, לאחר הדלקת הנרות, והשתעשעו במשחק קלפים. לפעת נכנס לאולם הרבי, רבי יקותיאל יהודה טיטלבוים, בעל ייטב לב' מסינט. הוא קרא לאותו בחור הצדקה, לחש באוונכממה מלימ', ופתחם פרץ הבוחר בכי מר.

זה אפשר בכיוון ומה אמר לו הרבי? החברים ניסו לדלות מפי פרטיהם, אך הוא נזכר את לשונו וכשב את סודו שנים רבות. רק עבר מלחמות העולמים השנייה סייר ארט סייפרו (באזני הרבי יחזקאל פרידמן). וזה הסיפור:

בישיבה שלמד בה הייתה קרן צדקה ששימשה לקניית גדיים לבחורים ענינים. בכל ערב ראש השנה היו בחורי הישיבה מבקרים בבני עלי הbatis בעיר ומתרימיםותם לטבות הקרן. גם הבוחר היה קיבל רשותות כבודות ויצא לדרכו.

כל היום כיתה וגלים, עבר מבית לבית, ומאנציזי הוכתרו בהצלחה. בעלייה בתים תרמו בעין יפה. הצלחה דרבנה אותו להמשך עוד, והוא סיים את מלאכת ההתרמה רק בשעה מאוחרת. סוכן לתג מושך זו לא הספיק לאכול דבר באותו יום, והרعب היצק לו מאוד.

בסיום היה הבחורים אוכלים את ארוחותיהם אצל בעלי-בתים קבועים. הגביר י' קלמן מהנא, אשר החזיק בית-כנסת משלו. הlein הבוחר לאוינו בית-כנסת וממתין למחילה התפללה. כיתות הרגליים משך כל הווע עיין' אותו מאד. כשהתיישב בבית-הכנסת חש שעינוי נעומות. הוא נינה את ראש על השולחן ונדרם.

הוא חלם ובו מזע את עצמו ניצב לפני בית דין של מעלה. כל היי עוברים לפני. חבילות של מעשים טובים מוצגים לפני בית-הדין, מנסים להזכיר את הקה, אך המצב מר. המעשנים הטובים תמן, ואלו מלאי החבל מוסלמים להביא עוד ועוד משליהם. בימה הוא מומתך להכרעה. והנה בדין הדין פוסק כי באotta שנה יחויר את נשמו ליזורו!

בחולמו הרגש הבחור כי הוא עומד להתעלף. פתואם התיזבב לצידו רבו החדש, הייטב לב' מסינט. הוא קרא אל בית-הדין: "הlein בחור צער הוא, ומה הספיק לעשות בחוין? אני השאירוوه בחיים, ואני אהיה אחראי לר'...

בעודו אומר את הדברים תפס את הבהיר בדש בדו ומשך אותו אליו. נעשה ר羞 ר羞 בשמיים. דבריו של הרבי התקבלו וכרכו יצא כי יוכה לארכות ימים.

לקראת השנה החדשה הבעל"ט

הננו לשגר את מיטב ברכותינו לכבוד
ראש העיר וחברי מועצת העיר
רבני השכונות והקהילות
רבני וgabei בת היכנסת
עובדיה הרכנות והמועצה הדתית
ראשי מוסדות התורה ואגודות החסד
ולכל תושבי העיר באר שבע
יחד עם כל בית ישראל ברכת

שנה טيبة ומפרשת

כתבת וחתימה טובה בספר החיים והשלום
בסיפורן של צדיקים וחסידים
ובספר בריאות ופרנסה טובה
ונכח שהקב"ה יסיר כל חולין וכל מחלות
וישתיה זו שנה שבה הקב"ה ייחיש את גאותינו
ונכח לבני בית מקדשינו.

המאחליים זמברלים מעומק אדלייבא

הרבי יהודה דרעי
הרבי הראשי וראב"ד באר שבע
וחבר מועצת הרכנות הראשית לישראל

ישוע (שוקי) דMRI
שלמה אוחזין
מצור המועצה הדתית

ישוע (שוקי) דMRI
שלמה אוחזין
מצור המועצה הדתית

שבת שלום!

באוטו רגע התעורר הבוחר. נרגע מנותש מהחולום נגואר הרים את ראשו ונדרם לגולות כי בבית-הכנסת ריק למגרי. התבגר לו השפה הנטה, וכי לא הריגש בתחלתה בסיסומה.

הוא התפלל ביחידות, בלב שבור על שהחמיר את תפילה ראש השנה בזיבור. כסיטים להתפלל הילך לבית הגבר כהנה. למropa אוכבתו הבהיר לו כי הקסודה כבר נסתירה. "בודאי תלך בעלה הבית עם וורחיו אל בית מדרשו של הרבי", הרה.

הילך הבוחר לבית-המודרש, וממצא את הרבי בעיומה של עירכת השולחן. הוא נעמד בקצת השולחן והביט בunningה, וורה נזין שיג עכשוין יין.

לקידוש וחולות לשעודה החגה.

פתאום פנה הרבי אל שמו והורה לו למלא גביע יין ולהביא שתי חולות, ולמסורם לבחור העומד בקצת השולחן. ברגע זה היה ברור לו כי הרבי יוזע על החלום ועל כל מה שעבר עליו. הוא קידש על היין ואכל מונה שהונש לו.

הגינו עשרה ימי תשובה. כמנהג חסידים עבר הבוחר לפני הרבי, ומסר לו את הקויטל' (פטק בקשת הברכה). הוא ציפה כי הרבי יאמר לו בברכה הקשור בחלום המשער. לאוכבתו, הרבי לא אמר דבר הקשור לחלום.

לפתע עבר הרהו במוחו: אולי החלום אין בו ממש? אולי הרבי שלה לא יין וחולות רוק משום שהבחן כי בא מאוחר וכי הוא רעב?...

המוחשה הזאת השתרש והתחזקה בלביו. כשהוא הימים שלפני חci הסוכות החליט לנסוט' את הרבי שוב. הוא עשה מאמצים להימנות עם הבחרות הבונים את סוכתו של הרבי. "אם החלום אמיתי, ודאי אזכה להתייחסות כלשהי מהרבי בשעות שבahn אושוק בנבנית הסוכה, בנכחותו", אמר בלבו.

אך גם עתה לא זכה לשום תנובה הריגה. הרבי לא דבר אליו בדרך שונה מודיעו לו בחורום הקדומות. אם אין ממש זאת רק בדברים הקשורים לבניית הסוכה. "אפסין", סיכם הבוחר, "כל עניין החלום אינואמת. עתה אוכל להיות רגוע יותר".

חלפו הימים והבחור לא שינה דבר מדרךיו הקודמות. אם אין ממש בחלום, אין צורך מיוחד להשתפר ולתקן את המעשים. סבר. עד שהגיעו ימי החנוכה.

זה היה באותו ערב שבו ישב הבוחר עם חבירו ושיחק בקלפים. הרבי נכנס לבית-הarendra, קרא לבוחר הצידה ולחש באונ�: "זכי לשם כך קיבליך עלי את האחוריות לך? התחייב לשרמו עליך שתמלוד ולא תבטל את מונך; ואתה משחק ומבלח את הזמן בהבלים..."

"עטה תוכל להבן מודע פרצתי בכבי מ"ר", סיכם אישת סייפרו.

לעילוי נשמה

רב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל

בר עלייה זל

והרבנית רחל טרייקי ע"ה

ת.ב.צ.ב.ה.